

RIKSDAGEN

Sommarriksdagen — B-riksdagen — medförde icke några märkligare beslut i fråga om beskattningen.

Skattetrycket blir oförändrat under det kommande budgetåret. Den statliga inkomstskatten för fysiska personer skall sålunda även för nästa år beräknas efter ett uttag av 100 procent.

Bolagsskatten kom under debatt i följd av väckta motioner med yrkande om dess

sänkande till den tidigare nivån. Riksdagen avvisade en sänkning för närvarande med motivering bl. a. att avmattningstendenserna i konjunkturen inte ännu ger anledning till omläggning av finanspolitiken.

B-riksdagen fortsätter i oktober och kommer att behandla förslaget till kvarlåtenskapsskattens avskaffande m. m. ävensom alla de motioner rörande olika

hållande till folkmängden har ett högt antal anställda och höga lönekostnader (nr 1 respektive nr 4 uppifrån). Men däremot står också ett högt antal indrivna poster i förhållande till folkmängden.

Sundsvall, som efter förra beräkningsättet hade en rätt gynnsam placering har också i förhållande till folkmängden ett högt antal indrivna poster och ett högt indrivet belopp (nr 2 respektive nr 3 uppifrån).

Det vore naturligtvis ytterst önskvärt, om man följande år fortsatte med detta slags statistik, enär uppgifter, som endast finnas för ett enda år måste innebära ett osäkerhetsmoment, då tillfälliga inflytanden under detta år kunna ha framträtt. Denna allmänna reservation måste också göras, vad angår alla här ovan fastställda relationer.

En enskild förening kan naturligtvis icke ha förutsättningar att i alla fall få fram de statistiska uppgifter som krävas. Vi vilja på inget sätt underskatta det initiativ, som stadsfogdeföreningen har tagit, vars höga värde denna undersökning tvärtom just velat visa. Men vi antaga, att Riksräkenskapsverket skulle ha större möjligheter att erhålla fullständiga uppgifter av detta slag. Det bör också ligga i städernas eget intresse att lämna dylika uppgifter för att få möjlighet att jämföra den egna stadens läge med andra städer i liknande position. Detta lyckas bättre, ju fullständigare de uppgifter äro, som härvid kunna jämföras. Indrivningsverksamheten har särskilt svåra praktiska uppgifter att lösa och det skulle därför vara mycket önskvärt få den fullständiga statistik, som tillåter ett sakligt bedömande härav.

skattefrågor, som väcktes vid B-riksdagens början. Någon ny motionstid börjar icke löpa vid riksdagens fortsättning.

En mindre ändring i övergångsbestämmelserna till 1957 års KF om investeringsavgift har vidtagits, varom redogörelse lämnas nedan.

Ej avgift för investering efter 1 mars 1958.

I vissa fall kunde avgift uttagas även vid investering efter 1957 års utgång, nämligen vid omläggning av räkenskapsår. Genom riksdagens beslut skall investering verkställd efter utgången av februari 1958 överhuvud taget icke drabbas av avgift. Detaljerna framgår av det följande.

Genom övergångsbestämmelserna till KF om investeringsavgift har man velat tillse, att de avgiftspliktiga icke verkställer omläggning av räkenskapsår på sådant sätt att tiden för avgiftsplikt förkortas. Nämnade tid skulle sträckt sig över årsskiftet 1957/58 och bestämmelsen kunde även leda till att samma tid blev längre än för andra avgiftspliktiga. Detta ansågs motiverat både med hänsyn till intresset av att motverka spekulation i eventuella förmåner beträffande investeringsavgiften och med tanke på taxeringskontrollen.

I rådande arbetsmarknadsläge befanns det emellertid vara ett starkt intresse att företag, som hade svårigheter att sysselsätta sin personal, kunde göra investeringar utan att dessa belastas med avgifter som eljest normalt inte utgick. Vissa sysselsättningssvårigheter föreligger inom skogsindustrin, särskilt i Norrland. Enligt vad som upplysts har ett antal norrländska skogsföretag verkställt omläggning av räkenskapsår under den aktuella perioden.

Med hänsyn till arbetsmarknadsläget har riksdagen beslutat komplettera den ifrågavarande övergångsbestämmelsen till förordningen om investeringsavgift för år 1957. Övergångsbestämmelsen avser räkenskapsår, för vilka taxering skall äga rum senare än 1958, d. v. s. räkenskapsåret skall sluta efter den 28 februari 1958. Under de första två månaderna av detta år kan däremot avgiftsplikt — beroende på tiden för räkenskapsårets slut — föreligga redan på grund av de allmänna bestämmelserna i förordningen. För att tillgodose det avsedda syftet att investeringsavgift inte skall utgå för investeringar, verkställda efter nämnda dag har tillfogats ett stadgande av innebörd att vid övergångsbestämmelsens tillämpning investering, som verkställts efter utgången av februari 1958, icke skall anses såsom avgiftspliktig. När en investering är verkställd blir att bedöma med tillämpning av 6 § förordningen om investeringsavgift för år 1957. Den avgiftsbelagda investeringskostnaden skall beräknas som om räkenskapsavslutningen gjorts per den 28 februari 1958 och räkenskapsåret i fråga endast omfattat tiden t. o. m. nämnda dag. Detta innebär, att om t. ex. en nybyggnad blir färdig först efter den 28 februari 1958, drabbas denna investering inte av avgift. I den mån det rör sig om löpande underhållsarbeten o. d., som inte närmare specificerats i bokföringen, torde kostnaderna i förekommande fall få schablonmässigt fördelas på tiden före och efter februari månads utgång. Procentavdrag, som beräknas enligt bestämmelserna i 7 § tredje stycket, skall endast avse tiden t. o. m. den 28 februari 1958. Det avgiftsfria beloppet enligt 8 § blir oförändrat 30.000 kronor.